Ez a lap volt a végső. Ez az egy lap, mert oly sebtiben kellett készülnie, hogy már a túloldala is üresen jelent meg. 1956. november 7-én, fekete betűs szerdai napon megszűnt az Igazság. A tizenharmadik számot nem érhette meg. Ám a búcsúszám még kétségbeesve szólít fel: „Védjük meg a forradalom tisztaságát!" Tudósít arról, hogy orosz tankok lőtték a jugoszláv követség épületét. A süket hallgatás után ma már tudjuk: az a testes, bajuszos jugoszláv követségi attasé azért kapott halálos találatot, mert odakintről kísértetiesen hasonlított Nagy Imrére. A miniszterelnök és sorstársai ezen a november 7-én félelemmel és reményekkel, családostól várakoztak idegen területen, a jugoszláv követség épületében. Aki ma délelőtt a Hősök terén, a ravatoloknál elhelyezi a kegyelet virágait, ha hátratekint, ezt a házat látja.

Akkor, a Szovjetunió nemzeti ünnepén, még nem kezdődött el a nemzetközi emberrablási akció a Nagy Imre-csoport „kimenekítésére".

Az árva újságoldal alján szerény felirat: „A mai napig védtük a nyomdát és a szerkesztőséget. Holnaptól kezdve máshol harcolunk az Igazságért." Holnaptól. Azóta 11 902 nap telt el.

(G. L. F.)

IGAZSÁG

1956. NOVEMBER 7.
SZERDA
I. ÉVFOLYAM
12. SZÁM

A MAGYAR FORRADALMI IFJÚSÁG ÉS HONVÉDEK LAPJA

Az egész nép talpon! Veszélyben a haza!

Szomorú biztató

Csöpp hazám a térképen piros folt.
Minthogyha egy óriás szíve vére
Csöppent volna közepére
Vér itt egyebként is sok folyt.

Azért piros itt e föld helye,
Mert e földön minden centiméter
Be volt sűrűn permetezve vérrel
Emlékszik a Sajó, a Csele.

Tudja ezt már minden porcikája
A jobbágy- és nemes-ivadéknak
A csűrésben a magyar ezért nagy
Fejét ezért húzza be nyakába.

Ezért süveget, ezért köszönget
Ezért mondja, csak ezért motyogja
Hogy a politika urak dolga,
Ezért nézi pirongva a földet.

S ez robban ki belőle, ha lázad
S páras piros vérét elfolyatja,
Boldog, hogy az ujjal lemoshatja
A régit, mely becsületén szárad.

Ez az alvadt vér kötelezi
Uj és uj bukásra a magyart
Még nem ért sohasem diadalt
Tömegsírok a győzelmei.

Bitóerdőt termett ez a táj
Véres könnye volt a Sajó s Csele —
Ám nem ő — a győztes halt bele:
Török, tatár, Habsburgok s a cár.

Ő a mélyből ujból talpraállt
Talpra áll még, míg elárad egyszer
Az utolsó magyar Vörös tenger
Mely elmossa róla a halált.

Bpest, 1956. november 7.

EÖRSI ISTVÁN

Rádió a bunkerban

Három napja ülsz lenn a bunkerban, a fáskamrában, vagy a kazánházban. Fenn az emeleten több fal beomlott, nincs ablakod, nincs villanyod, nincs kenyered, nincs tüzelőd, nincs [illegible] sem többé. Odakinn ezrek és ezrek fiatalok, barátaid halnak meg. A fasort, ahol először sétáltál végig szerelmeseddel, idegen tankok hadszínterévé változtatták. A kórházat, hol gyermeked született, tegnap foszforhatású lövedékek érték. Az iskolát, ahova jártál, ágyúval ostromolják két napja... Te ezt persze csak itt-ott hallottad, biztosat nem tudsz, nem is tudhatsz, mert telefonod rossz, újságot szombaton láttál utoljára. Tudatlanul, magadra hagyatva aggódsz magadért, családodért, barátaidért, sorsunkért — hazánkért aggódsz. Egyetlen kapcsolatod a külvilággal a rádió.

A rádió itt van a bunkerban a fal mellett. Hajnaltól hajnalig hallgatod Pécset, Párizst, Prágát, Londont, Moszkvát, New Yorkot, Rómát, Münchent és Kolozsvárt. Gubbasztasz fázósan a pincében, három napja nem mentél ki az utcára, emelt fővel sem járhatsz, mert a pincefolyosó mennyezete nagyon alacsony, de még sosem voltál ilyen büszke arra, hogy »magyarnak köpött ki a föld«. Neked hódol a négy világrész minden rádióadója. Igaz, van olyan is, mely mintha arcul csapna, amikor rólad beszél, »te önfeláldozó, te védelemre szoruló magyar dolgozó«!...

De az nem ismerhet téged. Messze van és nem tudta még leküzdeni úgy, mint társai azt az idegen és hazug hullámhosszokból teremtett messzeséget. De hisz itt van a közelben a te adód. A te egy hete oly drága Kossuth-adód. Igaz, a »szabad« szó már nem áll előtte. Igaz, most nem Budapestről adják le, de Kossuth nevével él avval a névvel, melyet a [illegible] [illegible]. Most nem »Hopez[illegible]« [illegible] nem [illegible] nem, [illegible] ma a rádiód szerkesztői. Most három napja órákon keresztül mindig ugyanaz: tam-tam: valahol Dél-Amerikában fülembe dobolnak a négerek... tam-tam: valahol a Rákóczi úton talán most dől romokba Nemzeted színháza... tam-tam... S hah nem az van, ha váratlanul egy-egy közlemény felolvasása után felcsendül az »itt megtisztul a lélek« — akkor gyorsan elforgatod a keresőt, mert nem engeded Mozartot gyalázni. Akkor már inkább a »Gimbelem-gombolom«...

Te halálos rettegésben élsz, a városról, a te Városodról barátaidról, az ENZ-ről, Korakarsz hallani, a harcokról, mányodról — az IGAZIRÓL, sorsodról, magyar nyelvű magyar adór a világ közvéleményéről, AZ IGAZSÁGRÓL: és megszólal rádiód és közli veled, mohón, görcsösen várakozóval, hogy »holnap, nov. 7-én munkanap van!«, hogy »Hamburgban erősödik a kommunista mozgalom«, hogy Zapotoczky árulónak mondta miniszterelnöködet« és »téged fasisztának a Kelet-Német sajtó«!... És aztán megint a »Gimbelem-gombolom«...

Odakünn városod romokban hever, barátaid hősi halált halnak, te a bunkerban gubbasztasz és könnyes szemmel hallgatod, hogy Sartre és Tristan Tzara kiállt melletted és hogy 1789 népe gyászünnepet rendelt el tiszteletedre és a Champs-Elysées-re vonult fekete lobogóidical — de itt benn a bunkerban a nap 24 órájának 24×60 percében gyalázza meg a »forradalmi munkás-paraszt kormány« rádiója Kossuth Lajos szent nevét!

VÉDJÜK MEG A FORRADALOM TISZTASÁGÁT!

A forradalmi nép megőrizte harcaiban az eszmei tisztaságot, mindig és mindenütt szem előtt tartva a szent célt: a nemzeti függetlenség kivívását.

Felesleges ismételni, hogyan szerelték le a szabadságharcosok a zavarosban halászni kívánó fosztogatókat, felesleges idézni a külföldi lapok cikkeit, amelyek a csodálat és elragadtatás hangján szólnak a magyar szabadságharc tisztaságáról, a szabadságharcosok erkölcsi erejéről. Mindez mindenki előtt ismeretes.

Nem elég azonban elkezdeni valamit! Nem elég erkölcsi tölényt biztosítani a harc első periódusaiban!...

A szovjet csapatok újabb támadása és a szovjet katonák fosztogatásáról érkezett hírek bizonytalanságot okoztak egyes szabadságharcos egységek soraiban.

A parancs jogosságáról és erkölcsi alapjáról nincs mit vitatkozni!

Bármily nehéz körülmények között kell a szabadságharcosoknak helytállniok, nincs joguk az áruházak megdézsmálására. Még akkor sem, ha ez szervezetlen és fegyelmezetlen történik.

Sajnos, még a szervezettségről és fegyelmezettségről sem lehet lebeszélni. Sokan kiforgatták a parancsot is és megrohanták a Dvatcsarnokot.

A Rákócz-ut környékén és a Körúton kettesével, hármasával sétálgatnak a vadonatúj ruhákba öltözött fegyveresek. Büszkék. Azt hiszik joguk volt ehhez.

Nem volt joguk, nincs joguk! Azoknak sincs, akik elel miszer üzleteket törnek fel. Ehhez semmilyen szituáció nem teremt jogalapot.

Helyesen cselekedtek a tűzoltó utcaiak. Visszahordatták az árut az üzletekbe és kijelentették, hogy az üzlet a szabadságharcosok védelme alatt áll.

A Honvéd utcai Közért orosz katonák feltörték s az üzlet készletét kiosztotta [illegible] sagnak. Könnyű a másét visszaadni — a másét osztogatni!

Orosz tankok lőtték a jugoszláv követség épületét is. A követségi attasé a támadás következtében életét vesztette.

Helyesen cselekedett az az csztag is, amely mégszün... Divatcsarnokokot és megakadályozta a további rablást.

Akik még ma is és holnap is a máséhoz nyúlnak,

elárulják a forradalmat!

A forradalmat, melyen a szovjet páncélosok nem tudtak erőt venni, de amely azonnal elbukik, mihelyt szem elől tévesztjük eszmei célkitűzéseit és erkölcsi tisztaságát.

VÉGRE

Pártonkívüli miniszterelnököt kaptunk önzetlen felszabadítónktól ajándékba. Igen, Kádár Jánosról beszélek, ne álmélkodj hát kedves olvasó. Fentnevezett ugyanis személyesen oszlatta fel zavaró emlékeket ébresztő régi pártját, az MDP-t, hogy egy új, tiszta kommunista pártot alakítson. Az új egyesüléssel is bajai támadtak ezután. Vezetőségének egy részéről (Nagy Imre, Losonczy Géza és másokról) kiderült, hogy épp olyan »elvetemült fasiszták«, mint a magyar nép egésze. A pártprogram, amelyet ő hirdetett meg szintén használhatatlannak bizonyult a történelem fejlődése során. »Tiszta eszméket ezentúl tiszta eszközökkel fogjuk szolgálni« — micsoda ostoba, kispolgári, álhumanista szentimentalizmus ez! — Kádár János csakhamar belátta és pedig önkritikusan, hogy nem tanult elegendő nagyszájúságot mindannyiunk példaképétől, hazánk örökös felszabadítójától, a Szovjetuniótól. E felismerés után visszasüllyedt a régi mocsokba. Ezzel azonban törölte magát az új pártból, az új MSZMP-ből.

Így hát pártonkívüli a miniszterelnök. A KMP-ből indult el — ha most híveit összegyűjti HMP-t írjon zászlójára. — „Hazaárulók Magyarországi Pártja« — így mutatom, ki rájuk ismer. — No de ezzel egyenlőre korai beszélni, hiszen most még Kádár János pártonkívüli.

— Most hallom, Kádár nem hallgatott rám és mégis az MSZMP-t választotta. Ez azonban a lényegen semmit sem változtat. Pártonkívüli maradt ő, hiszen senki sincs a pártján. (Kivéve a Szovjetunió. — Szerk. megjegyzése.)

Pakisztán javaslatára ismét a Biztonsági Tanács elé kerül a magyar ügy

A nemzetközi politikai életet üggyel foglalkoztak elsősorban, az utóbbi napokban. Az egyik az egyiptomi kérdés, a másik a magyar helyzet. A szovjet diplomáciának — kihasználva az angolok önös politikáját — sikerült bizonyos ideig Szuez felé terelnie a figyelmet. Szerencsére a nyugati hatalmak látják, hogy ebben a kérdésben jobb előbb, mint utóbb megoldást találni. (Bár jutna erre a meggyőződésre a Szovjetunió Magyarországgal kapcsolatosan!) Egyiptomban körülbelül huszonnégy órája az ENSZ felhívására tűzszünet van. Mind az izraeli, és az egyiptomi, mind pedig az angol—francia haderő betartja ezt a tűzszünetet és várja az ENSZ-rendőrség megérkezését. Az ENSZ-karhatalom számára Pakisztán, Finnország, valamint több olyan semleges állam, mint Svájc, Svédország, Norvégia ajánlott fel alakulatokat.

Pakisztán [illegible] mai napon [illegible] a Biztonsági Tanács elé került Magyarország és a szovjet agresszió ügye. A pakisztáni javaslatok lényegükben nem tartalmaznak újat: a tűzszünet elérésére, ENSZ-karhatalom alkalmazására, a szovjet csapatok kivonulására és az ellenőrzés melletti szabad választások megtartására irányulnak.

Keddi összefoglalásunkban utaltunk Bulganyinnak Eisenhowerhez intézett levelére. Az Egyesült Államok elnökének válasza nem váratott magára: visszautasítja azt a szovjet elképzelést, hogy az amerikai és szovjet hadsereg együttesen biztosítaná a rendet a szuezi térségben. Az amerikai hadsereg nem hajlandó együttműködni a szovjet hadsereggel. Az elnök éles hangon közli a Szovjetunióval, hogy a magyarországi fegyveres beavatkozás csökönyös folytatása a legsúlyosabb következményekkel járhat.

A mai napig védtük a nyomdát és a szerkesztőséget. Holnaptól kezdve máshol harcolunk az IGAZSÁGÉRT!

A nehéz helyzetre való tekintettel korrektúra nélkül jelent meg a lap!